

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Випуск 7

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної
освіти

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Збірник наукових праць

ВИПУСК 7

РІВНЕ – 2016

У збірнику вміщено наукові праці вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, студентів галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Редакційна колегія:

кандидат педагогічних наук, професор Кіндрат В.К.
кандидат педагогічних наук, доцент Ковальський В.В.
методист РОППО Дубенчук А.І.
старший викладач Кашуба А.А.
лаборант Лагутенко Т.Г.

Відповідальність за інформаційну достовірність поданих матеріалів у наукових працях несуть автори публікацій

Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти. /
Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2016. – Випуск 7. – 204 с.

ЗМІСТ

Бутенко Тетяна, Панчук Ілона. ХОРЕОГРАФІЧНІ ЗДІБНОСТІ ТА ЇХ РОЗВИТОК У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	6
Бугаєвський Андрій. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ БАСКЕТБОЛІСТІВ В ПЕРІОД ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	15
Василюк Василь, Ярмошук Олена, Давидюк Ірина. ФІЗКУЛЬТУРНА ГРАМОТНІСТЬ В АПЕРЦЕПЦІЇ СУСПІЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ІНДИВІДА	22
Ваколюк Аліна. СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ Й КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	32
Герасимчук Андрій. ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЇ І ЗМІСТУ РУХЛИВИХ ХВИЛИНОК, ПЕРЕРВ У ПОЛІПШЕННІ ПОКАЗНИКІВ ФІЗИЧНОГО СТАНУ 6-РІЧНИХ ДІТЕЙ	39
Горопаху Наталія. НАСТУПНІСТЬ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ 5-10 РОКІВ	51
Дутчак Володимир, Мамчур Світлана. РОЗВИТОК ГНУЧКОСТІ УЧНІВ П'ЯТИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ АЕРОБІКИ З УРАХУВАННЯМ ТИПІВ ЇХ ТЕМПЕРАМЕНТУ	60
Кіндрат Наталія. ГЕНЕЗИС ТА РОЗВИТОК РУХЛИВИХ ТА СПОРТИВНИХ ІГОР НА БРИТАНСЬКИХ ОСТРОВАХ.....	67
Кіндрат Вадим, Кіндрат Наталія. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ НАСЕЛЕННЯ У СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВІЙ СФЕРІ	73
Кіндрат Павло. ВПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ З ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ: НОРМАТИВНІ АСПЕКТИ	82

Кіндрат Вадим, Власюк Галина. СПОРТИВНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПЛАСТ» В СИСТЕМІ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ	90
Ковальський Володимир, Бабейчик Андрій. ТЕОРЕТИКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ АДАПТИВНОГО ТУРИЗМУ ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	100
Кольцова Наталія, Ужеліна Ольга, Базилюк Наталія. ВИРІШЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ, ВИХОВНИХ ТА ОЗДОРОВЧИХ ЗАВДАНЬ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗАСОБАМИ БАДМІНТОНУ В РДГУ (НА ПРИКЛАДІ ВІДКРИТОГО ЗАНЯТТЯ)	108
Маліновська Наталія. ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	118
Кашуба Анатолій. ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ..	122
Панчук Андрій, Панчук Ілона. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ АЕРОБІКОЮ ЗІ СТУДЕНТАМИ ВНЗ.....	132
Поляк Петро. ФУНКЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФІТНЕС-ТРЕНЕРА ТА СПЕЦИФІКА ЙОГО РОБОТИ	137
Панчук Андрій, Окнесюк Ігор, Панчук Ілона. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ КОНФЛІКТНОЇ ПОВЕДІНКИ ФУТБОЛІСТІВ ПІД ЧАС ТРЕНУВАНЬ.....	147
Семенович Сергій, Кіндрат Павло. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ЮНАКІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ АТЛЕТИЧНІЙ ГІМНАСТИЦІ.....	152
Хомченко Михайло. ОПТИМАЛЬНЕ, КОМПЛЕКСНЕ ФІЗИЧНЕ НАВАНТАЖЕННЯ – ЗАПОРУКА ЗДОРОВ'Я ТА ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ЛЮДИНИ.....	160
Чалій Людмила. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ.....	168

Шевців Зоя. ОЗДОРОВЧІ ВПРАВИ ЯК ЗАСІБ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ НА УРОКАХ В ІНКЛЮЗИВНОМУ КЛАСІ	181
Шевців Мирослав. ЗАПОБІГАННЯ ЗАХВОРЮВАНЬ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ	187
Юрчук Олексій. ОПТИМІЗАЦІЯ РУХОВОГО РЕЖИМУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДНЗ	192

Физическая культура: воспитание, образование, тренировка. – Ставрополь. -2007. - № 3. – С. 71 - 72.

9. Федоренко С. П. Когнітивно-конативний аспект грамотності як комплексно педагогічний феномен в складі гуманітарної культури студентів у США / С. П. Федоренко // Порівняльно-педагогічні студії. – Суми, 2014. – № 4. – С.45-52.

10. Paul Roetert E. Embracing Physical Literacy / E. Paul Roetert, C. Stephen // Jefferies Journal of Physical Education, Recreation & Dance. –London. – 2014. – 127s.

11. Whitehead M. The concept of physical literacy / M. Whitehead // Physical literacy through the lifecourse. – NY. – 2010. – Рр. 10-20.

12. Ladda S. Physical Literacy Is a Social Justice Issue! / Ladda S. // Journal of Physical Education, Recreation & Dance, 85:5, 3-4, DOI: 10.1080/07303084.2014.897562.

Ваколюк Аліна

СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ Й КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Анотація. Проаналізовано сутність та взаємозв'язок фізичної культури й культури здорового способу життя в сучасному суспільстві. Розглянуто та вивчено проблему фізичної культури як складову частину духовної культури, показано їх взаємозалежність та доведено, що ефективність процесу формування здорового способу життя обумовлена культурологічними факторами: цінностями, цілями, традиціями, значимими подіями суспільного середовища. Фізична культура як вид загальної культури тісно пов'язана з творчою діяльністю людини із самовдосконалення в єдності із засвоєнням фізичних і духовних цінностей.

Ключові слова: культура, фізична культура, здоровий спосіб життя, інтегративний підхід, цінності, здоров'я, діяльність.

Постановка наукової проблеми та її значення. Дослідження проблем фізичної культури обумовлює необхідність установа нових взаємозв'язків між різними складниками життєдіяльності людини й пошуку адекватних сучасним умовам розвитку

суспільства засобів впливу на формування здорового способу життя.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Дані останніх років, наведені в науковій, науково-популярній і масовій літературі, засвідчують катастрофічне зростання кількості та омолодження хвороб людини, у зв'язку з чим проблема «здорового способу життя» виходить на перший план суспільної актуальності [5; 8; 14; 15]. Очевидно, що традиційний підхід до фізичного виховання людини насправді лише декларує єдність у розвитку духовної й фізичної сфер, тим самим суттєво збіднюючи його можливості, що, у результаті, призводить до розриву освіти та культури. Сам же процес формування фізичної культури втрачає свій культурний, моральний і одночасно предметно-змістовий смисл, що й призводить до негативних результатів. Багато дослідників проблем відкритого суспільства зазначають, що інформаційно-креативна обумовленість сучасної цивілізації висуває на перший план принцип мовної й культурологічної обумовленості будь-яких процесів, пов'язаних із формуванням культури особистості [1; 7].

Уперше поняття «культури тіла» представив Платон у рамках суспільно-педагогічної системи фізичної культури в Древній Греції. І хоча сформульована в Афінах теза «Для тіла – гімнастика, для душі – музика» ніби свідчить про розділення біологічного й соціального в уявленні про фізичну культуру, проте насправді древні філософи виходили із пріоритету духовного в людині, а отже, і в засобах (до яких відносили гімнастику), що використовуються в її вдосконаленні. Відомо, що останнім часом суттєво переосмислюється феномен культури. Згідно з уявленнями, культура – це універсальний механізм, який здійснює самоорганізацію людського життя. Разом зі зміною розуміння культури як такої відбувається й трансформація поняття фізичної культури. Сучасне уявлення про фізичну культуру значно ширше. Воно увібрало в себе різні смисли, що вкладались у це поняття в різні періоди розвитку суспільства та визначались особливостями розвитку суспільства. Сьогодні фізична культура розглядається як складний багатоаспектний феномен, що співвідноситься з поняттям «загальна культура». Якісно нова стадія осмислення сутності

фізичної культури пов'язана з її впливом на духовну сферу людини як дієвого засобу інтелектуального, морального, естетичного виховання людини. Суттєві ознаки, що описують сучасне уявлення про культуру суспільства й окремої людини, є основою для виявлення змістових характеристик фізичної культури. При цьому для нас особливо значимі соціальний, діяльнісний, духовний і ціннісний аспекти, які виділяються при розгляді змісту поняття культури. На думку низки сучасних дослідників фізичної культури та спорту, нинішній етап розвитку фізичної культури характеризується подоланням вузькоспеціалізованого вивчення культурних явищ. Йому властивий системний розгляд цих явищ, звернення до людини, яка в працях із людинознавства все частіше починає розглядатися як цілісність і багатовимірність, як інтегративна система [2; 6; 9; 10; 13]. В. М. Видрін визначає фізичну культуру, як вид культури людини й суспільства, а також як діяльність і її соціально-значимі результати з формування фізичної готовності людини до життя. На його думку, фізична культура – це, з одного боку, специфічний процес, а з іншого – результат людської діяльності, а також засіб і спосіб фізичного вдосконалення людини [4].

Зважаючи на актуальність проблеми фізичної культури й культури здорового способу життя в сучасному суспільстві, важливим та актуальним є визначення й аналіз сутнісних характеристик і взаємозв'язку цих феноменів.

Завдання дослідження – проаналізувати та розкрити сутнісні характеристики фізичної культури й культури здорового способу життя в сучасному суспільстві.

Методи дослідження – теоретичний аналіз й узагальнення даних наукової літератури з проблеми дослідження.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Аналіз літератури з теми дослідження дає підставу говорити про високий рівень розробленості проблем фізичної культури. Найбільш розробленою вважається теоретична сторона методології – установлення основних педагогічних закономірностей як вихідних передумов наукового пошуку й визначення світоглядних позицій, тобто встановлення того, на яких

філософських, наукознавчих, біологічних і психологічних ідей вибудовується дослідження феномену фізичної культури.

Вивчення нормативної сторони методології, загальних принципів підходу до фізичної культури як до педагогічного об'єкта є підставою, щоб констатувати: фізична культура визнається важливим складником гармонійного й здорового розвитку особистості. Більше того, реалізація методологічних принципів (антропологічного, культурологічного, гуманістичного, принципу особистісного підходів, принципу діяльнісного, системного, інформаційного підходів) у процесі формування фізичної культури дає змогу розглядати її як провідний інтегратор взаємозв'язку тілесного та духовного в людині. Фізична культура, поєднуючи ці компоненти в єдине ціле, є сферою їх гармонізації [1; 3; 11; 12].

Фізична культура являє собою багатокомпонентне, багаторівневе утворення. Складність дослідження фізичної культури людини обумовлена складною психобіологічною й соціокультурною природою цього феномену. Обґрунтування сутнісних характеристик культури в контексті дослідження фізичної культури набуває особливого значення, оскільки дає можливість найбільш повно осмислити її інтегративну сутність. Вивчення фізичної культури в цьому аспекті є логічним продовженням основної тенденції розвитку знань у її сфері, пов'язаної з переходом у дослідження до теоретико-інтегративного її рівня. Розуміння цілісності людини має бути визначальним і для сфери фізичної культури. Це дає можливість у перспективі внести суттєві корективи у формування цілісної, здорової людини у всіх проявах її сутнісних сил.

Фізична культура в соціальному плані являє собою широку сферу культурної діяльності суспільства. Одне із її головних завдань – активне сприяння всебічному й гармонійному розвитку членів суспільства, їх перетворення, тобто те, що складає сутність культури в більш широкому розумінні. Використовуючи закономірності природного розвитку людини, вона своїми засобами та методами досягає нових якісних результатів, формує й розвиває властивості людини, які не притаманні їй від природи. Розв'язуючи

проблему відтворення фізичних здібностей людини, фізична культура є одним із важливих засобів формування її культури в повному обсязі. У чому ж полягає взаємозв'язок духовної та фізичної культури суспільства? З одного боку, від духовної культури фізична культура отримує й переробляє ідейно-теоретичну та науково-філософську інформацію; з іншого – вона збагачує культуру, науку, мистецтво, літературу соціальними цінностями у вигляді теорій, наукових знань, методик фізичного вдосконалення й фізичного тренування. Діяльність у сфері фізичної культури має як матеріальні, так і духовні форми вираження. Матеріальним є результат впливу на біологічний складник у людині (фізичні якості, рухові можливості). Духовне втілюється в результатах проектувальної та моделюючої рухової діяльності, у теоретичному обґрунтуванні цілей і завдань фізичного розвитку людини, змісту методів занурення людини у світ фізичної культури. Особливо значиме те, що фізична культура може розглядатися як сфера гармонізації природного та соціально-перетворювального в людині.

Виокремимо низку суттєвих характеристик фізичної культури:

- фізична культура виступає базовим аспектом загальної культури людини, присутня (хоча не завжди в усвідомленому й реалізованому вигляді) у будь-якій сфері культурної діяльності, оскільки взаємодія природного та соціального лежить в основі будь-якої людської діяльності, а сама діюча людина – це завжди «людина тілесна», а потім уже – «людина розумна» й «людина соціальна»;

- фізична культура – це до певної міри інтегруюча ланка розвитку культури людини внаслідок закладеної в ній необхідної взаємодії та взаємоперетворення атрибутів, характерних для різних рівнів буття людини; у цьому проявляється її особливість як механізму вбудовування природного начала в соціокультурне й адаптація соціально-потрібного до природних основ людського існування;

– фізична культура як жоден інший вид культури містить потенціал прояву особистості людини як цілісності, яка не лише приймає, а й утілює цінності культури.

Проблеми функціонування фізичної культури та її розвитку – важливий напрям соціальної політики в Україні й світі, що дає підставу розглядати фізичну культуру не лише як самостійний вид культури суспільства, але і як засіб виховання всебічно розвиненої особистості. Рівень розвитку фізичної культури стає показником цивілізованості суспільства, оскільки фізична культура – це не сфера безпосередньої роботи з тілом, хоча саме тілесно-рухові якості людини переважно є предметом зацікавленості в цій. Як і будь-яка сфера культури, культура фізична – це, передусім, «робота з духом людини», його внутрішнім, а не зовнішнім світом. Розуміння специфічності фізичної культури як різновиду загальної культури суспільства наводить нас на ще більш важливий висновок. Якщо взяти за основу положення про те, що культура розвивається в межах культурного середовища, то стає очевидним, що саме розуміння культурного середовища є актуальним і для розуміння факторів та умов розвитку фізичної культури в цілому. У рамках конкретного культурного середовища, що розуміється як елемент розвитку культури, її інститутів і закладів, розвивається й фізична культура.

Розвиток фізичної культури, таким чином, тісно пов'язаний із розвитком та втіленням її в мові. Принципово важливими стають мовні конструкції, що виражають смисл і цінності процесу формування здорового способу життя. Не випадково останнім часом дослідники проблеми зазначають, що на процес формування фізичної культури людини справляють суттєвий вплив такі конструкції, як традиції, легенди, образи, звичаї, притаманні тій чи іншій суспільній системі, до якої залучена людина. Та все ж найбільш суттєвим параметром у розумінні специфіки сучасної фізичної культури є вільна й творча діяльність із взаємопов'язаного фізичного та духовного вдосконалення людини. Як уже зазначалось, поняття фізичної культури багатоаспектне й може бути охарактеризоване з кількох сторін: результативної (найбільш суттєвими ознаками є діяльність із засвоєння рухового та

духовного досвіду, передача його з покоління в покоління), діяльнісної (діяльність спрямована на вдосконалення сутнісних сил людини), ціннісної (ціннісний аспект у сфері фізичного вдосконалення), функціональної (виявлення ролі й місця фізичної культури в житті суспільства, функцій, які вона в ньому виконує чи може виконувати).

Висновки. Отже, проведений аналіз дає підстави стверджувати, що фізична культура як вид загальної культури тісно пов'язана з творчою діяльністю людини із самовдосконалення в єдності із засвоєнням і створенням фізичних та духовних цінностей. Мова культури здоров'я – це мова культурного росту особистості, у якій діяльнісний і результативний аспекти становлення обумовлені розвитком свідомості й світогляду щодо здорового способу життя та здоров'ятворчої поведінки.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі ми вбачаємо у вивченні теоретико-інтегративних аспектів фізичної культури, її людинотворчої сутності.

Список використаних джерел

1. Быховская И. М. Человек телесный в социокультурном пространстве и времени / И. М. Быховская. – М. : ФОН, 1997.
2. Визитей Н. Н. Социология спорта : курс лекций / Н. Н. Визитей. – Киев : Олимп. лит., 2005. – 274 с.
3. Виленский В. К. Социально-психологические детерминанты формирования здорового образа жизни / В. К. Виленский // Теория и практика физической культуры. – 1994. – № 9. – С. 9–15.
4. Выдрин В. М. Физическая культура. Культуроведческий аспект : учеб. пособие // В. М. Выдрин. – СПб. : [б. и.], 1998.
5. Дмитриева Е. В. Социальные аспекты здоровья и здравоохранения: конфликты в рамках теории / Е. В. Дмитриева // Социальные конфликты: экспертиза, прогнозирование, технологии разрешения. – 1999. – Вып. 15. – С. 29–50.
6. Іваній І. В. Характеристика сутності фізичної культури особистості фахівця фізичної культури і спорту / І. В. Іваній //

Слобожанський науково-спортивний вісник : [наук.-теорет. журн]. – Х. : ХДАФК, 2014. – № 3. – С. 48–52.

7. Казакова Е. И. Культура открытого образования / Е. И. Казакова, Т. В. Светенко. – СПб. : [б. и.], 2002.

8. Кривошеева Г. Л. Формування культури здоров'я студентів університету : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Г. Л. Кривошеева. – Луганськ, 2001. – 20 с.

9. Матвеев Л. П. Интегративная тенденция в физкультурном физкультуроведении / Л. П. Матвеев // Теория и практика физической культуры. – 2003. – № 5. – С. 5–8.

10. Николаев Ю. М. Теория и методология науки о физической культуре : учеб.-метод. пособие / Ю. М. Николаев. – СПб. : Олимп-СПб, 2010. – 200 с.

11. Пономарев Н. И. Физическая культура как элемент культуры общества и человека / Н. И. Пономарев. – СПб. : [б. и.], 1996.

12. Столяров В. Социология физической культуры и спорта : [учебник] / В. И. Столяров. – М. : Физ. культура, 2005. – 400 с.

13. Сутула В. О. Системоутворювальна функція фізичної культури / В. О. Сутула // Слобожанський науково-спортивний вісник : [наук.-теорет. журн]. – Х. : ХДАФК, 2014. – С. 118–121.

14. Jensen B. Two paradigms in health education / B. Jensen. – Denmark, 1996. – 88 p.

15. Pateman B. Healthier students, better learners / B. Pateman // Educational Leadership: J. of the Assoc. For supervision and curriculum Development. – Alexandria, 2003. – Vol. 61 – № 4. – P. 70–73.

Герасимчук Андрій

ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ЗМІСТУ РУХЛИВИХ ХВИЛИНОК, ПЕРЕРВ У ПОЛПШЕННІ ПОКАЗНИКІВ ФІЗИЧНОГО СТАНУ 6-РІЧНИХ ДІТЕЙ

Анотація. Протягом першого семестру в перший рік навчання дітей у початковій школі вивчали зміну в досліджуваних показниках їхнього фізичного стану при використанні запропонованих організації і змісту малих позаурочних форм

Наукове видання

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

**Збірник наукових праць
Регіональної науково-практичної конференції
«Фізична культура дітей та молоді на сучасному етапі: досвід і
перспективи»
Випуск 7**

Відповідальний за випуск: Кіндрат Вадим Кирилович

Укладач: Кашуба Анатолій Анатолійович

Коректор: Ковальський Володимир В'ячеславович

Технічний редактор: Лагутенко Тетяна Георгіївна

Дизайн обкладинки: Кашуба Надія Володимирівна

У збірнику вміщено наукові праці вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, студентів галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти. / Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2016. – Випуск 7. – 204 с.

Видруковано за підтримки громадської організації «СОМ-ЦЕНТР»

